

A feltámadt Jézus örömét vigyük el mindenkinek

„Az apostolok pedig nagy erővel tettek tanúságot Urunknak, Jézus Krisztusnak feltámadásáról; és bőséges volt a kegyelem mindnyájukban.” (ApCsel 4,33)

fokoláre
mozgalom

Jézus feltámadt! Néhány nő és a tanítványok valóban látták őt, és boldogan mesélték mindenkinek, akivel találkoztak. De azoknak, akik személyesen nem látták őt, nehéz volt elhinniük, hogy valóban feltámadt a halálból.

Ez történt Tamással, az egyik apostollal is, aki nem volt jelen, amikor Jézus megjelent nekik. Azt mondta: „Nem hiszem, amíg nem látom a saját szememmel, és nem teszem az ujjamat a szögek ütötte sebekbe.”

Néhány nap múlva Jézus újból eljött, és szeretettel mondta Tamásnak: „Tedd az ujjad a sebeimbe!” Ő pedig boldogan kiáltott fel: „Én Uram, én Istenem!” Igen, Jézus valóban feltámadt! Az Ő örömét vigyük el mindenkinek!

Egy kolumbiai Máriapolin történt. Sok gyerek és felnőtt volt ott, akik mind a szeretet törvényét próbálták megélni. Egy férfi, aki még soha nem volt Máriapolin, nem akart bemenni a terembe, hanem inkább az udvaron sétált.

A kertben gen4-ek játszottak. Egyszer csak az egyik lány mérges lett, és elfutott. A többi gyerek abbahagyta a játékot, és egymásra nézett. Aztán az egyik gen4 fiú odaszaladt a lányhoz, és bocsánatot kért tőle.

© PAFOM; A rajzokat és a szöveget a Gen4 Központ gondozza.
A gen4-ek a Chiara Lubich alapította Fokoláre Mozgalomhoz tartozó kisgyerekek.

A lány ránézett és elmosolyodott, majd boldogan visszamentek játszani a többiekkel. A férfi, aki eddig figyelte őket, mélyen megváltozott: „Most már tényleg láttam, milyen a kölcsönös szeretet!” A gen4-ek megmutatták neki.